



Stockholm den 20 februari 2018

Justitiedepartementet
103 33 Stockholm

**Remissyttrande över promemorian Mindre eller obetydliga fel
gällande villkoren för arbetstillstånd (Ds 2017:64) –
Ju2017/09870/EMA**

Centrum för rättvisa har genom remiss anmodats att yttra sig i rubricerat ärende. Med anledning av detta får vi anföra följande.

1. Sammanfattning

- 1.1 Centrum för rättvisa avstyrker förslaget i dess nuvarande utformning.
- 1.2 Det huvudsakliga skälet för det är att förslaget inte har kunnat beakta Migrationsöverdomstolens avgöranden MIG 2017:24 och MIG 2017:25, som klargör att frågan om ett arbetstillstånd kan förlängas ska avgöras efter en helhetsbedömning.
- 1.3 För det fall regeringen väljer att gå vidare med förslaget bör det omarbetas så att de nya domarna beaktas.

**2. Förhållandet mellan promemorians förslag och
Migrationsöverdomstolens nya avgöranden**

- 2.1 Bakgrunden till det lagförslag som lämnas i promemorian är den stränga praxis som har utvecklats efter Migrationsöverdomstolens

avgöranden i rättsfallen MIG 2015:11 och MIG 2015:20. Denna praxis har inneburit att det inte får ha brustit i något anställningsvillkor vid något tillfälle för att ett arbetstillstånd inte ska återkallas eller för att förlängning ska beviljas (promemorian s. 22).

- 2.2 Promemorian har inte beaktat material som blivit tillgängligt efter den 11 december 2017 (promemorian s. 10).
- 2.3 Den 13 december 2017 meddelade Migrationsöverdomstolen två domar i mål som rörde ansökan om förlängt uppehålls- och arbetstillstånd respektive permanent uppehållstillstånd på grund av arbete. Domarna, som har referatnumren MIG 2017:24 respektive MIG 2017:25, har alltså inte beaktats vid utarbetandet av promemorians förslag.
- 2.4 I de två domarna klargörs att Migrationsöverdomstolens uttalanden i MIG 2015:11 och MIG 2015:20 – om att förutsättningarna för arbetstillståndet ska ha varit uppfyllda under föregående tillståndsperiod för att förlängt arbetstillstånd respektive permanent uppehållstillstånd på grund av arbete ska kunna beviljas – inte ska tolkas på det sätt som gjorts i den stränga praxis som promemorians förslag syftar till att förändra.
- 2.5 Migrationsöverdomstolen framhåller i domarna att bedömningen av om villkoren för ett sökt arbetstillstånd är uppfyllda enligt 6 kap. 2 § utlänningslagen (2005:716) är framåtsyftande men att det vid prövningar av ansökningar om förlängda och permanenta tillstånd enligt domstolens praxis även ska göras en bakåtsyftande bedömning av om förutsättningarna för arbetstillståndet varit uppfyllda under den tidigare tillståndsperioden.

- 2.6 Migrationsöverdomstolen uttalar vidare att det vid prövningen av om villkoren enligt 6 kap. 2 § utlänningslagen är uppfyllda måste göras en helhetsbedömning av samtliga anställningsvillkor i det enskilda fallet för att kunna bedöma att dessa inte är sämre än vad som följer av kollektivavtal eller av praxis inom yrket eller branschen.
- 2.7 En sådan helhetsbedömning ska enligt domarna göras avseende både den framåtsyftande prövningen av om anställningserbjudandet som ligger till grund för ansökan motsvarar villkoren i 6 kap. 2 § utlänningslagen och den bakåtsyftande prövningen av om villkoren har varit uppfyllda under föregående tillståndsperiod.
- 2.8 Detta innebär enligt Migrationsöverdomstolen att det, såvitt gäller den bakåtsyftande prövningen, inte går att bedöma villkorsuppfyllelsen under föregående tillståndsperiod månad för månad utan att det i stället ska göras en bedömning av anställningsvillkoren under hela tillståndsperioden i förhållande till kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen.
- 2.9 I MIG 2017:24, som rörde ansökan om permanent uppehållstillstånd på grund av arbete, fann Migrationsöverdomstolen vid en sådan helhetsbedömning att förutsättningarna för sökandens arbetstillstånd hade varit uppfyllda trots att han under de inledande arton månaderna av den första tillståndsperioden hade saknat sjuk- och tjänstepensionsförsäkring. Detta med hänsyn till att sökanden haft en lön som varit högre än vad som krävts enligt kollektivavtalet för hans bransch, att han under större delen av de fyra år under vilka han haft uppehålls- och arbetstillstånd hade haft fullgott försäkringsskydd, att arbetsgivaren hade kompenserat tjänstepensionsbristen med retroaktiva

utbetalningar samt att inget i utredningen tydde på att arbetsgivaren var oseriös eller att det varit fråga om ett skenavtal. Eftersom förutsättningarna för arbetstillståndet bedömdes ha varit uppfyllda under föregående tillståndsp perioder kunde sökanden beviljas permanent uppehållstillstånd på grund av arbete.

- 2.10 I MIG 2017:25, som rörde förlängning av ett tidsbegränsat uppehålls- och arbetstillstånd, fann Migrationsöverdomstolen vid en helhetsbedömning att förutsättningarna för sökandens arbetstillstånd hade varit uppfyllda trots att han under 12 månader av den föregående tillståndsp perioden hade haft en månadslön som understeg kollektivavtalsnivån med 460 kronor. Detta med hänsyn till att avvikelserna berott på ett administrativt misstag från arbetsgivaren i samband med en kollektivavtalshöjning, att arbetsgivaren hade kompenserat bristen retroaktivt, att anställningsvillkoren i övrigt hade varit uppfyllda samt att det saknades anledning att ifrågasätta arbetsgivarens seriositet. Eftersom förutsättningarna för arbetstillståndet bedömdes ha varit uppfyllda under den föregående tillståndsp perioden kunde sökanden beviljas förlängt uppehålls- och arbetstillstånd.
- 2.11 Utgångspunkten för promemorians förslag har varit att den typen av nyanserade helhetsbedömningar som Migrationsöverdomstolen anvisar i MIG 2017:24 och MIG 2017:25 inte har varit möjliga enligt föreliggande rättspraxis.
- 2.12 För att komma till rätta med det problemet föreslår promemorian att undantaget från återkallelse av tidsbegränsade uppehållstillstånd för arbete i 7 kap. 7 e § tredje stycket utlänningslagen ska utvidgas så att återkallelse inte behöver ske i *ringa fall*, oberoende av om arbetsgivaren har avhjälpt bristen utan att Migrationsverket har

vidtagit någon åtgärd. Ändringen antas få verkan även för bedömningar av ansökningar om förlängt uppehålls- och arbetstillstånd och permanent uppehållstillstånd på grund av arbete till följd av det samband mellan sådana bedömningar och återkallelserregeln som har etablerats i rättspraxis (se MIG 2015:11 och MIG 2015:20).

- 2.13 Vid bedömningen av om ett fel kan anses vara ringa ska det enligt promemorian göras en samlad bedömning av bl.a. felets orsak, beskaffenhet och omfattning (promemorian s. 29). Det bör bl.a. kunna godtas att lönen under en period understigit lägsta godtagbara nivå om det finns en rimlig förklaring, exempelvis att arbetsgivaren missat att lönenivån i kollektivavtalet har ändrats. Vidare framstår det enligt promemorian inte som påkallat att återkalla ett uppehållstillstånd enbart till följd av att försäkringsskydd har saknats under en begränsad tid. Enligt promemorian ska det vid bedömningen av om ett fel kan anses ringa även ha betydelse om och när arbetsgivaren avhjälpes felet. Den omständigheten att en arbetsgivare utan godtagbara skäl dröjer med att avhjälpa ett fel eller annars inte medverkar till att ett avhjälpande kommer till stånd talar starkt emot att det rör sig om ett ringa fall.
- 2.14 De grunder som i promemorian anges för bedömningen av vad som är ett ringa fall är alltså snarlika de omständigheter som Migrationsöverdomstolen i MIG 2017:24 och MIG 2017:25 tog fasta på vid helhetsbedömningen av om förutsättningarna för de respektive arbetstillstånden hade varit uppfyllda.
- 2.15 Enligt vår uppfattning är det tveksamt om det finns situationer där det har förekommit en villkorsbrist som motsvarar promemorians

beskrivning av ett ringa fall där bristen inte samtidigt är sådan att förutsättningarna för arbetstillståndet ändå ska anses ha varit uppfyllda enligt Migrationsöverdomstolens klargöranden i MIG 2017:24 och MIG 2017:25.

- 2.16 Det är främst två situationer som utgör ringa fall enligt promemorian där det inte är helt klart vilken betydelse som Migrationsöverdomstolens nya domar har. Den ena gäller arbetskraftsinvandrare som tagit ut för få semesterdagar eller som fått semestertillägg utbetalat vid fel tidpunkt. Den andra gäller situationer där bristerna hänför sig till en tidigare arbetsgivare och där förlängning söks för arbete hos en ny arbetsgivare som erbjudit en anställning som uppfyller villkoren för arbetstillstånd.
- 2.17 Det bör inte finnas anledning att bedöma misstag avseende semesterförmåner på annat sätt än de villkorsavvikelser som MIG 2017:24 och MIG 2017:25 avsåg, dvs. brister i förhållande till villkor i kollektivavtal om lön respektive försäkringar. Det är mer oklart om de nya domarna kan tolkas på så sätt att Migrationsverket helt kan bortse från fel eller brister hos en tidigare arbetsgivare förutsatt att felet inte varit ett led i ett förfarande som syftar till att kringgå gällande regler (jfr promemorian s. 31). En sådan tolkning av domarna framstår dock enligt vår uppfattning inte som orimlig.
- 2.18 Det kan alltså konstateras att Migrationsöverdomstolens domar och promemorians förslag i huvudsak är överlappande, sett till vilken typ av brister under föregående tillståndperiod som kan godtas vid prövningen av en ansökan om förlängt uppehålls- och arbetstillstånd respektive permanent uppehållstillstånd på grund av arbete. Grunden för bedömningen att ansökan kan beviljas trots bristen skiljer sig dock åt.

2.19 Enligt Migrationsöverdomstolens nya domar ska frågan om förutsättningarna för arbetstillståndet varit uppfyllda enligt 6 kap. 2 § utlänningslagen avgöras genom en helhetsbedömning. Har det förekommit en sett till helheten mindre och tillfällig brist som arbetsgivaren – om än efter påpekande – vidtagit åtgärder för att korrigera och som inte beror på att arbetsgivaren är oseriös, så har förutsättningarna för arbetstillståndet varit uppfyllda. Enligt promemorians förslag har förutsättningarna för arbetstillståndet *inte* varit uppfyllda i en sådan situation, men förlängning kan ändå beviljas på grund av att det enligt en samlad bedömning av bristen har rört sig om ett ringa fall.

2.20 Utredningens förslag stämmer alltså inte överens med de klargöranden som Migrationsöverdomstolen gör i de nya domarna om när förutsättningarna för ett arbetstillstånd kan anses ha varit uppfyllda.

3. Migrationsdomstolarnas rättstillämpning efter Migrationsöverdomstolens nya avgöranden

3.1 Med hänsyn till att de nya domarna från Migrationsöverdomstolen tar sikte på den problematik som promemorian avser att komma till rätta med bör det övervägas om det är motiverat att ändra lagen innan det står klart hur domarna kommer att tolkas av Migrationsverket och migrationsdomstolarna.

3.2 Migrationsverket har i media uppgett att myndigheten ännu inte har uppdaterat sina rättsliga ställningstaganden och handböcker med hänsyn till de nya domarna. Enligt uppgift kommer arbetet med att uppdatera ställningstaganden och handböcker färdigställas i slutet av februari.

- 3.3 Vi har dock granskat samtliga avgöranden från migrationsdomstolarna där dessa har hänvisat till MIG 2017:24 och MIG 2017:25, från och med den 13 december 2017, datumet då domarna meddelades, till och med den 5 februari 2018. Under dessa knappa två månader har migrationsdomstolarna i sina domskäl uttryckligen hänvisat till Migrationsöverdomstolens nya avgöranden i 111 domar. I samtliga fall utom två har de överklagade besluten fattats av Migrationsverket före den 13 december 2017. En förteckning över granskade avgöranden bifogas detta yttrande.
- 3.4 I 18 fall (16,2 %) bifölls överklagandet, i huvudsak på grund av att migrationsdomstolen – trots den brist som Migrationsverket hade lagt till grund för sitt avslagsbeslut – bedömde att förutsättningarna för arbetstillståndet hade varit uppfyllda efter en sådan helhetsbedömning som ska göras enligt MIG 2017:24 och MIG 2017:25.¹
- 3.5 I 16 fall (14,4 %) återförvisades målet till Migrationsverket, i huvudsak på grund av att migrationsdomstolen bedömde att den utredning som myndigheten lagt till grund för sitt avslagsbeslut var otillräcklig för att kunna göra en sådan helhetsbedömning som ska göras enligt MIG 2017:24 och MIG 2017:25.² I flera av dessa fall hade Migrationsverket yrkat på eller medgett återförvisning.
- 3.6 I 77 fall (69,4 %) avslogs överklagandet, i huvudsak på grund av att migrationsdomstolen bedömde att förutsättningarna inte heller

¹ Se t.ex. Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen, dom den 29 januari 2018 i mål nr UM 2939-17.

² Se t.ex. Förvaltningsrätten i Stockholm, migrationsdomstolen, beslut den 14 december 2017 i mål nr UM 15152-17.

vid en sådan helhetsbedömning som ska göras enligt MIG 2017:24 och MIG 2017:25 kunde anses vara uppfyllda på grund av bristens eller bristernas omfattning.³

3.7 Genomgången talar för att tillfälliga brister i anställningsvillkor som följer av kollektivavtal som sett till helheten är av mindre omfattning och som saknar samband med att arbetsgivaren är oseriös inte längre anses kunna läggas till grund för avslagsbeslut och utvisning. När det gäller brister i förhållande till det grundläggande försörjningskravet anses utrymmet för att bedöma att förutsättningarna har varit uppfyllda vara litet och detsamma gäller när det har brustit i flera olika typer av villkor. Vidare ställs högre krav på Migrationsverkets utredningar eftersom ett mer fullständigt beslutsunderlag anses behövas för att göra den helhetsbedömning som Migrationsöverdomstolen har anvisat.

4. Behovet av en lagändring efter Migrationsöverdomstolens nya avgöranden

4.1 Migrationsöverdomstolen har i rättsfallen MIG 2017:24 och MIG 2017:25 klargjort att frågorna om ett arbetstillstånd kan förlängas, eller om permanent uppehållstillstånd på grund av arbete kan beviljas, ska avgöras efter en helhetsbedömning. Migrationsöverdomstolens uttalanden i dessa domar möjliggör alltså en sådan mer nyanserad bedömning som promemorians förslag syftar till att införa. Regeringen bör därför överväga om det i nuläget finns skäl att ytterligare förtydliga rättslaget genom lagstiftning.

³ Se t.ex. Förvaltningsrätten i Malmö, migrationsdomstolen, dom den 15 december 2017, i mål nr UM 2861-17.

- 4.2 Ett skäl som talar för detta är att Migrationsverkets stränga praxis har fått allvarliga konsekvenser för enskilda arbetskraftsinvandrare och för svenska företag. För att förhindra att en sådan praxis utvecklas på nytt kan det i utlänningslagen tas in en bestämmelse som kodifierar de nya avgörandena och klargör att frågan om ett arbetstillstånd kan förlängas ska avgöras efter en helhetsbedömning där lagstiftningens syften beaktas.
- 4.3 Ett annat skäl som talar för att kodifiera de nya avgörandena och förtydliga lagstiftningen är att man på så sätt kan klargöra att även andra typer av brister än de som avsågs i rättsfallen i vissa fall kan godtas om det finns en rimlig förklaring, t.ex. misstag i fråga om semesterförmåner eller brister som hänför sig till en tidigare arbetsgivare.
- 4.4 En sådan kodifiering bör dock ske genom en annan lagteknisk lösning än den som promemorian föreslår, eftersom den utgår från ett rättsläge som inte längre gäller. Promemorians förslag utgår från den stränga tolkning av gällande rätt som Migrationsöverdomstolen nu har tagit avstånd från, och föreslår sedan ett lagstadgat undantag från denna tolkning för ”ringa fall”. För det fall promemorians förslag genomförs kan det inte uteslutas att lagändringen kan komma att tolkas som en inskränkning av det som Migrationsöverdomstolen uttalade i de nya rättsfallen om att det ska göras en helhetsbedömning av anställningsvillkoren.
- 4.5 Som framgått ovan har MIG 2017:24 och MIG 2017:25 fått ett tydligt genomslag i rättstillämpningen, där domarna tolkas på ett rimligt sätt och det är viktigt att denna positiva utveckling får fortsätta och att den inte undergrävs.

- 4.6 En ytterligare komplicerande faktor är att promemorians förslag rent lagtekniskt tar sikte på bestämmelsen om *återkallelse* av arbetstillstånd i 7 kap. 7 e § utlänningslagen, och därmed inte är direkt tillämpligt på sådana bedömningar som MIG 2017:24 och MIG 2017:25 avsåg, det vill säga bedömningar av ansökningar om förlängt uppehålls- och arbetstillstånd respektive permanent uppehållstillstånd på grund av arbete.
- 4.7 De problem som har uppmärksammats avseende Migrationsverkets rättstillämpning i arbetstillståndsärenden har främst rört prövningar av ansökningar om förlängda och permanenta uppehållstillstånd eftersom återkallelseärenden är jämförelsevis sällsynta. Anledningen till att de lagstiftningsärenden som syftat till att stävja problematiken, inklusive det aktuella, har tagit sikte på återkallelserregeln är att Migrationsöverdomstolen i MIG 2015:11 och MIG 2015:20 uttalade att ett motsvarande förhållningssätt som gäller enligt återkallelserregeln bör gälla vid prövningen av om ett tillstånd kan förlängas respektive av om ett permanent uppehållstillstånd kan beviljas. Det har därför antagits att ändringar av återkallelserregeln får en direkt, motsvarande verkan för bedömningar av förlängda och permanenta tillstånd.
- 4.8 Det bör dock noteras att Migrationsöverdomstolen i MIG 2017:24 och MIG 2017:25 inte resonerar kring eller ens nämner det undantag från återkallelse i 7 kap. 7 e § tredje stycket utlänningslagen som infördes den 1 december 2017 och som promemorians förslag utgör en utbyggnad av. Det bör också noteras att Migrationsöverdomstolen i de nya domarna klargör att den bakåtsyftande bedömning som ska göras vid prövningar av ansökningar om förlängt uppehålls- och arbetstillstånd och

permanent uppehållstillstånd på grund av arbete följer av domstolens praxis och inte direkt av återkallelserregeln.

- 4.9 Migrationsöverdomstolen har i de nya domarna tolkat reglerna i 6 kap. 2 § utlänningslagen och inte återkallelserregeln i 7 kap. 7 e § utlänningslagen. Det kan inte helt uteslutas att det kan uppstå en normkonflikt mellan, å ena sidan, Migrationsöverdomstolens tolkning av 6 kap. 2 § utlänningslagen och, å andra sidan, den analoga tillämpning av 7 kap. 7 e § tredje stycket utlänningslagen som anvisas i promemorian vid bedömningar av förlängningsansökningar och ansökningar om permanent uppehållstillstånd på grund av arbete. Det finns en risk att det framstår som oklart om sådana ansökningar ska bedömas enligt MIG 2017:24 och MIG 2017:25 eller enligt den föreslagna nya regeln i 7 kap. 7 e § tredje stycket utlänningslagen.

5. Avslutande synpunkter

- 5.1 Promemorians förslag är i huvudsak välavvägt och välmotiverat. Det utgår dock från ett rättsläge som enligt vad som framgår av Migrationsöverdomstolens klargöranden i avgörandena MIG 2017:45 och MIG 2017:25 inte längre gäller.
- 5.2 Av Migrationsöverdomstolens nya avgöranden framgår att det efter en helhetsbedömning är möjligt att anse att förutsättningarna för arbetstillståndet har varit uppfyllda trots att det förekommit brister i anställningsvillkoren under en föregående tillståndsperiod. Promemorians förslag utgår dock från att förutsättningarna inte kan anses ha varit uppfyllda i sådana fall, och föreslår därför ett undantag från återkallelse i ”ringa fall”.

- 5.3 Utredningens förslag stämmer alltså inte överens med de klargöranden som Migrationsöverdomstolen gör i de nya domarna om när förutsättningarna för ett arbetstillstånd kan anses ha varit uppfyllda.
- 5.4 Med hänsyn till att de nya domarna från Migrationsöverdomstolen tar sikte på den problematik som promemorian avser att komma till rätta med bör det övervägas om det är motiverat att ändra lagen innan det står klart hur domarna kommer att tolkas av Migrationsverket och migrationsdomstolarna.
- 5.5 För det fall regeringen väljer att gå vidare med förslaget bör det omarbetas så att de nya domarna beaktas. En ny lagbestämmelse bör utformas på ett sådant sätt att den inte kan tolkas som en inskränkning av det som Migrationsöverdomstolen har uttalat i de nya vägledande avgörandena. Det bör klargöras att bestämmelsen utgör en kodifiering och precisering av den helhetsbedömning som ska göras enligt Migrationsöverdomstolens praxis.
- 5.6 Centrum för rättvisa avstyrker förslaget i dess nuvarande utformning.

Som ovan,

Fredrik Bergman

Chef, Centrum för rättvisa

Johannes Forssberg

Jurist, Centrum för rättvisa

Bilaga: Förteckning över avgöranden från migrationsdomstolarna som hänvisar till MIG 2017:24 och MIG 2017:25 och som meddelats mellan den 13 december 2017 och den 5 februari 2018

A. Avgöranden från migrationsdomstolen vid Förvaltningsrätten i Malmö

1. Beslut den 14 december 2017 i mål nr UM 5290-17.
2. Dom den 14 december 2017 i mål nr UM 7170-17.
3. Dom den 15 december 2017 i mål nr UM 2861-17.
4. Dom den 15 december 2017 i mål nr UM 4275-17.
5. Dom den 15 december 2017 i mål nr UM 4711-17.
6. Dom den 15 december 2017 i mål nr UM 7475-17.
7. Dom den 19 december 2017 i mål nr UM 4164-17.
8. Dom den 20 december 2017 i mål nr UM 4587-17.
9. Dom den 20 december 2017 i mål nr UM 4789-17.
10. Dom den 20 december 2017 i mål nr UM 11212-17.
11. Beslut den 21 december 2017 i mål nr UM 11411-17.
12. Dom den 21 december 2017 i mål nr UM 3030-17.
13. Dom den 22 december 2017 i mål nr UM 2912-17.
14. Beslut den 27 december 2017 i mål nr UM 9566-17.
15. Dom den 28 december 2017 i mål nr UM 3249-17.
16. Dom den 29 december 2017 i mål nr UM 5824-17.
17. Dom den 29 december 2017 i mål nr UM 2292-17.
18. Dom den 3 januari 2018 i mål nr UM 3031-17.
19. Dom den 4 januari 2018 i mål nr UM 4985-17.
20. Dom den 4 januari 2018 i mål nr UM 5002-17.
21. Dom den 4 januari 2018 i mål nr UM 7140-17.
22. Dom den 4 januari 2018 i mål nr UM 8529-17.
23. Dom den 5 januari 2018 i mål nr UM 5059-17.
24. Dom den 5 januari 2018 i mål nr UM 5061-17.

25. Dom den 5 januari 2018 i mål nr UM 5062-17.
26. Dom den 8 januari 2018 i mål nr UM 9817-17.
27. Beslut den 9 januari 2018 i mål nr UM 10502-17.
28. Beslut den 9 januari 2018 i mål nr UM 10415-17.
29. Dom den 9 januari 2018 i mål nr UM 10125-17.
30. Dom den 9 januari 2018 i mål nr UM 9794-17.
31. Dom den 11 januari 2018 i mål nr UM 3189-17.
32. Dom den 11 januari 2018 i mål nr UM 3208-17.
33. Dom den 11 januari 2018 i mål nr UM 3462-17.
34. Beslut den 11 januari 2018 i mål nr UM 4421-17.
35. Dom den 11 januari 2018 i mål nr UM 10879-17.
36. Dom den 11 januari 2018 i mål nr UM 10216-17.
37. Dom den 12 januari 2018 i mål nr UM 2609-17.
38. Dom den 12 januari 2018 i mål nr UM 11159-17.
39. Dom den 12 januari 2018 i mål nr UM 9909-17.
40. Dom den 12 januari 2018 i mål nr UM 7900-17.
41. Dom den 15 januari 2018 i mål nr UM 5339-17.
42. Dom den 15 januari 2018 i mål nr UM 2668-17.
43. Dom den 16 januari 2018 i mål nr UM 3437-17.
44. Dom den 16 januari 2018 i mål nr UM 11660-17.
45. Beslut den 16 januari 2018 i mål nr UM 8617-17.
46. Dom den 16 januari 2018 i mål nr UM 7831-17.
47. Dom den 16 januari 2018 i mål nr UM 7577-17.
48. Dom den 17 januari 2018 i mål nr UM 5182-17.
49. Dom den 17 januari 2018 i mål nr UM 2692-17.
50. Dom den 17 januari 2018 i mål nr UM 9836-17.
51. Dom den 18 januari 2018 i mål nr UM 1764-17.
52. Dom den 18 januari 2018 i mål nr UM 11391-17.
53. Dom den 19 januari 2018 i mål nr UM 5216-17.
54. Dom den 19 januari 2018 i mål nr UM 8051-17.

55. Dom den 22 januari 2018 i mål nr UM 5790-17.
56. Dom den 23 januari 2018 i mål nr UM 6422-17.
57. Beslut den 23 januari 2018 i mål nr UM 1241-17.
58. Dom den 23 januari 2018 i mål nr UM 4511-17.
59. Dom den 24 januari 2018 i mål nr UM 2019-17.
60. Dom den 24 januari 2018 i mål nr UM 2813-17.
61. Dom den 24 januari 2018 i mål nr UM 2847-17.
62. Dom den 24 januari 2018 i mål nr UM 3492-17.
63. Dom den 24 januari 2018 i mål nr UM 3613-17.
64. Dom den 25 januari 2018 i mål nr UM 6432-17.
65. Dom den 25 januari 2018 i mål nr UM 5582-17.
66. Beslut den 25 januari 2018 i mål nr UM 5071-17.
67. Dom den 25 januari 2018 i mål nr UM 2725-17.
68. Dom den 26 januari 2018 i mål nr UM 6039-17.
69. Dom den 26 januari 2018 i mål nr UM 4058-17.
70. Dom den 26 januari 2018 i mål nr UM 11275-17.
71. Dom den 29 januari 2018 i mål nr UM 1284-17.
72. Dom den 29 januari 2018 i mål nr UM 2939-17.
73. Dom den 29 januari 2018 i mål nr UM 3182-17.
74. Dom den 29 januari 2018 i mål nr UM 3356-17.
75. Dom den 29 januari 2018 i mål nr UM 11384-17.
76. Beslut den 29 januari 2018 i mål nr UM 10495-17.
77. Dom den 30 januari 2018 i mål nr UM 3291-17.
78. Dom den 30 januari 2018 i mål nr UM 10421-17.
79. Dom den 31 januari 2018 i mål nr UM 4993-17.
80. Dom den 31 januari 2018 i mål nr UM 14311-17.
81. Dom den 31 januari 2018 i mål nr UM 10599-17.
82. Dom den 1 februari 2018 i mål nr UM 4988-17.
83. Dom den 1 februari 2018 i mål nr UM 10254-17.
84. Dom den 2 februari 2018 i mål nr UM 642-18.

85. Dom den 2 februari 2018 i mål nr UM 3314-17.
86. Dom den 2 februari 2018 i mål nr UM 11726-17.
87. Dom den 2 februari 2018 i mål nr UM 7260-17.
88. Dom den 5 februari 2018 i mål nr UM 6500-17.
89. Dom den 5 februari 2018 i mål nr UM 3779-17.

B. Avgöranden från migrationsdomstolen vid Förvaltningsrätten i Stockholm

1. Beslut den 14 december 2017 i mål nr UM 15152-17.
2. Dom den 15 december 2017 i mål nr UM 16151-17.
3. Dom den 20 december 2017 i mål nr UM 15646-17.
4. Beslut den 20 december 2017 i mål nr UM 15374-17.
5. Dom den 21 december 2017 i mål nr UM 15645-17.
6. Dom den 22 december 2017 i mål nr UM 1640-17.
7. Dom den 22 december 2017 i mål nr UM 16417-17.
8. Dom den 2 januari 2018 i mål nr UM 15863-17.
9. Dom den 3 januari 2018 i mål nr UM 16-18.
10. Dom den 4 januari 2018 i mål nr UM 10684-17.
11. Dom den 5 januari 2018 i mål nr UM 15362-17.
12. Beslut den 8 januari 2018 i mål nr UM 16035-17.
13. Dom den 16 januari 2018 i mål nr UM 14578-17.
14. Dom den 19 januari 2018 i mål nr UM 540-18.
15. Dom den 23 januari 2018 i mål nr UM 528-18.
16. Dom den 24 januari 2018 i mål nr UM 14480-17.
17. Dom den 25 januari 2018 i mål nr UM 1460-18.
18. Dom den 30 januari 2018 i mål nr UM 16855-17.
19. Beslut den 30 januari 2018 i mål nr UM 16305-17.
20. Beslut den 30 januari 2018 i mål nr UM 1173-18.
21. Dom den 2 februari 2018 i mål nr UM 1360-18.

**C. Avgörande från migrationsdomstolen vid Förvaltningsrätten i
Göteborg**

Dom den 15 januari 2018 i mål nr UM 7266-17.